

I. DISPOSICIÓN XERAIS

MINISTERIO PARA A TRANSICIÓN ECOLÓXICA E O RETO DEMOGRÁFICO

6422 *Real decreto 553/2020, do 2 de xuño, polo que se regula o traslado de residuos no interior do territorio do Estado.*

I

O Convenio de Basilea, do 22 de marzo de 1989, sobre o control dos movementos transfronteirizos dos residuos perigosos e a súa eliminación –«Convenio de Basilea» en diante– supuxo a resposta da comunidade internacional aos problemas xerados polos movementos transfronteirizos de residuos perigosos derivados do incesante aumento da produción mundial destes residuos.

Mediante a Decisión 93/98/CEE do Consello, do 1 de febreiro de 1993, autorizouse a sinatura en nome da entón Comunidade Europea do Convenio de Basilea.

Coa adopción do Regulamento (CEE) n.º 259/93 do Consello, do 1 de febreiro de 1993, relativo á vixilancia e ao control dos traslados de residuos no interior, á entrada e á saída da Comunidade Europea, establecéronse as normas para que o Sistema comunitario de supervisión e control dos movementos de residuos cumprise os requisitos do Convenio de Basilea. Posteriormente, o Regulamento (CEE) n.º 259/93 do Consello, do 1 de febreiro de 1993, foi substituído polo Regulamento (CE) n.º 1013/2006 do Parlamento Europeo e do Consello, do 14 de xuño de 2006, relativo aos traslados de residuos («o regulamento comunitario», en diante), coa finalidade de adaptalo ás sucesivas modificacións do Convenio de Basilea.

Este regulamento comunitario pretende garantir que os residuos que se trasladen dentro da Unión Europea, así como os que se importen desde terceiros países á Unión Europea, se xestionen de modo que, durante todo o traslado e cando se valoricen ou eliminen no país de destino, non se poña en perigo a saúde humana e non se utilicen procesos ou métodos que poidan ser prexudiciais para o ambiente. No que respecta ás exportacións cara a terceiros países desde a Unión Europea que non estean prohibidas, o regulamento comunitario pretende garantir que a xestión do residuo se leve a cabo de maneira ambientalmente correcta durante todo o transcurso do traslado e incluíndo a valorización ou eliminación no país terceiro de destino. Para iso, requírese que a instalación receptora de residuos cumpra normas de protección da saúde humana e do ambiente equivalentes ás normas establecidas na lexislación comunitaria.

A vixilancia e o control dos traslados de residuos dentro dun Estado membro, como o propio regulamento comunitario recoñece, na súa parte expositiva, é un asunto que lle compete ao Estado membro en cuestión; non obstante, como igualmente se recolle no regulamento, os réximes nacionais de traslados de residuos deben ter en conta a necesidade de manter a coherencia co sistema comunitario, co fin de garantir un elevado nivel de protección do ambiente e da saúde humana en todo o territorio da Unión. Por este motivo o artigo 33 do regulamento comunitario obriga cada Estado membro a establecer un réxime adecuado de vixilancia e control dos traslados de residuos realizados exclusivamente dentro da súa xurisdición. O dito réxime deberá ter en conta a necesidade de garantir a coherencia co réxime comunitario establecido polos títulos II e VII do propio regulamento comunitario (que regulan respectivamente os traslados no interior da comunidade con ou sen tránsito por terceiros países e as disposicións adicionais relativas á protección do ambiente, ás inspeccións de establecementos e empresas, así como as infraccións e sancións).

Posteriormente, a Directiva 2008/98/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 19 de novembro de 2008, sobre os residuos e pola que se derrogan determinadas directivas,

inclúe no seu artigo 17, relativo ao control de residuos perigosos, a obriga, para os Estados membros, de adoptaren medidas para garantir o control e a rastrexabilidade dos residuos perigosos, desde a súa produción ata o seu destino final. Todo iso co fin de asegurar o cumprimento da normativa e, en particular, dos requisitos de información exixibles polas autoridades competentes aos produtores, transportistas e xestores de tratamento ou anteriores posuidores dos residuos e, en caso de incumprimento, facer posible o establecemento das sancións que procedan.

En particular, para o transporte de residuos débese ter en consideración que, nalgúns casos, estes residuos son tamén mercadorías perigosas e que o transporte destas mercadorías perigosas está sometido á normativa existente nos diferentes modos de transporte. O transporte de mercadorías perigosas debe cumprir unha serie de condicións, co fin de eliminar ou minimizar o risco neste tipo de operacións que veñen reguladas en acordos internacionais, en función do medio de transporte que se utilice. Os principais modos de transporte de mercadorías perigosas utilizados actualmente son o transporte por estrada, o transporte por ferrocarril, o transporte marítimo e o transporte aéreo. A normativa aplicable aos ditos modos de transporte son, respectivamente, os seguintes: o Acordo europeo relativo ao transporte internacional de mercadorías perigosas por estrada, que tivo lugar en Xenebra o 30 de setembro de 1957 (ADR); o Regulamento relativo ao transporte internacional de mercadorías perigosas por ferrocarril que figura no apéndice C do Convenio relativo aos transportes internacionais por ferrocarril (COTIF), concluído en Vilnius o 3 de xuño de 1999 (RID); o Código marítimo internacional de mercadorías perigosas (código IMDG) conforme o capítulo VII do Convenio internacional para a seguridade da vida humana no mar, 1974, e a Resolución do 20 de novembro de 2018, da Dirección Xeral de Aviación Civil, pola que se publican as instrucións técnicas para o transporte seguro de mercadorías perigosas por vía aérea (documento OACI 9284/AN/905). Estes acordos refírense tanto aos transportes internacionais como aos interiores, por aplicación da Directiva 2008/68/CE do Parlamento Europeo e do Consello, do 24 de setembro de 2008, sobre o transporte terrestre de mercadorías perigosas.

II

Para dar cumprimento ao mandato contido no citado artigo 33 do regulamento comunitario, a Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados, incluíu, no seu artigo 25, o réxime xurídico aplicable aos traslados de residuos no interior do territorio do Estado. O dito réxime desenvolveuse mediante o Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, polo que se regula o traslado de residuos no interior do territorio do Estado, o cal se derroga mediante este real decreto.

A Lei 22/2011, do 28 de xullo, ademais de dar cumprimento ás obrigas derivadas do dereito da Unión aludidas anteriormente, sentou as bases para a determinación dos criterios reitores do réxime de traslados. A necesidade de manter a unidade de mercado dentro da estrita observancia das normas sobre protección do ambiente, e de respectar o principio da libre circulación de mercadorías –ben que moi matizado cando se trata de residuos e especialmente se son perigosos– aconsella a adopción de criterios comúns, aplicables a todos os traslados que se realicen no territorio do Estado; criterios que foron demandados en numerosas ocasións polas propias comunidades autónomas, que teñen a competencia sobre a vixilancia e control dos movementos de residuos no seu territorio.

O artigo 25 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, define o traslado de residuos no interior do Estado –segundo a definición de traslado ofrecida polo regulamento comunitario– como «o transporte de residuos desde unha comunidade autónoma a outra, para a súa valorización ou eliminación». Deste modo, queda acoutado o ámbito de aplicación deste réxime xurídico, que soamente será de obrigada aplicación cando os residuos se transporten dunha comunidade autónoma a outra e cando o destino dos residuos sexa a súa valorización ou eliminación. Este real decreto reforza o ámbito de aplicación que se recollía no Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, xa que recolle que determinadas actividades de transporte destinadas ao depósito inicial de residuos non teñan a

consideración de traslados porque se trata de movementos de residuos destinados ao depósito inicial destes e non á súa valorización ou eliminación.

Non obstante, para garantir o adecuado cumprimento do establecido no artigo 33 do regulamento comunitario, as comunidades autónomas regularán os movementos de residuos que se realicen exclusivamente dentro do seu territorio, de forma coherente co réxime establecido na disposición adicional segunda deste real decreto.

III

Este real decreto desenvolve o previsto no artigo 25 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, sobre os traslados de residuos no interior do territorio do Estado, respectando a estrutura e as liñas xerais do Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, pero mellorando o procedemento para que sexa máis fiel ao regulamento comunitario e para clarificar a tramitación electrónica nos traslados.

En primeiro lugar, en coherencia co regulamento comunitario e para asegurar a rastrexabilidade e a transmisión da responsabilidade na xestión do residuo, precisouse máis quen e con que requisitos pode ser o operador de traslado, limitáronse os almacenamentos sucesivos e exixíuselle ao operador que indique a instalación de tratamento subseguinte cando o primeiro traslado sexa un almacén ou unha planta de tratamento intermedio.

En segundo lugar, as modificacións que se introducen pretenden, basicamente, aclarar o procedemento electrónico nos traslados que requiren notificación previa. Deste modo, contrástase a información contida na notificación previa fronte á contida no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos creado no artigo 39 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, para verificar que os produtores destinan os residuos ás instalacións adecuadas, con xestores autorizados e se anotan as cantidades notificadas.

Por outra parte, obrígase o operador a comunicar o documento de identificación antes de iniciar o traslado e devólveselle unha copia autenticada para que inicie o traslado, todo iso a través do Sistema de información «eSIR».

Como novidade, créase un repositorio onde se arquivan as notificacións previas autorizadas e os documentos de identificación asociados ás ditas notificacións previas e que van acompañar o residuo durante o seu traslado. Toda esta información estará accesible para todas as autoridades competentes en materia de inspección e control.

Os operadores poderán xerar a documentación sobre os traslados nos sistemas de información das comunidades autónomas, no «eSIR» ou nos seus propios sistemas de información. En todos os casos, co procedemento regulado, queda asegurada a autenticidade dos documentos e a rastrexabilidade do traslado desde a orixe ao destino.

En particular, o real decreto precisa e simplifica o réxime aplicable aos traslados de residuos de competencia municipal. Neste sentido, para os traslados de residuos de competencia municipal que requiren notificación previa, a obrigação de notificar o traslado recae sobre a entidade local ou a empresa xestora do servizo, se esta conta coa autorización da entidade local, e lle permite ao operador emitir un documento de identificación para varios traslados coa cantidade que se prevé trasladar nun mes. Nos traslados das fraccións de residuos de competencia municipal que non requiren notificación previa, o documento de identificación poderá ter validez trimestral. Así mesmo, o real decreto exime do contrato de tratamento as entidades locais só cando estas deciden tratar os residuos nas súas propias instalacións.

IV

A norma estrutúrase en tres capítulos: o primeiro contén as disposicións de carácter xeral, o segundo os requisitos comúns a todos os traslados e o terceiro refírese ao caso específico dos traslados que requiren que se efectúe unha notificación previa aos órganos competentes das comunidades autónomas.

O capítulo I comeza coa determinación do obxecto, o ámbito de aplicación, as definicións e os requisitos xerais dos traslados.

En relación co ámbito de aplicación resulta relevante aclarar que este real decreto resulta de aplicación no ámbito do transporte profesional de residuos, tal como deriva do artigo 26 da Directiva 2008/98/CE, do 19 de novembro de 2008, que queda reflectido no artigo 29.2 da Lei 22/2011, do 28 de xullo. Co ánimo de clarificar o ámbito de aplicación, mencionouse expresamente que os traslados de residuos cuxo destino sexa o almacenamento ou operacións de tratamento intermedio están incluídos neste real decreto. Así mesmo, clarifícase que actividades de transporte destinadas ao depósito inicial de residuos están excluídas da consideración de traslado. Neste sentido, e no que respecta ás empresas de instalación ou mantemento, que deberán ser consideradas como produtores de residuos, só se exclúe do concepto de traslado o transporte de residuos que puidese ter lugar entre as instalacións onde se xera o residuo e as instalacións da empresa de instalación ou mantemento (produtor do residuo) e, en consecuencia, o transporte deses residuos desde a planta do produtor á planta de tratamento se está suxeito a este real decreto.

No que respecta ás definicións, introducíronse neste capítulo as de «repositorio de traslados» e o «eSIR», como almacén virtual de notificacións previas e documentos de identificación para o adecuado control e rastrexabilidade dos traslados de residuos, a primeira, e como ferramenta informática que grava, valida e intercambia electronicamente información sobre os traslados de residuos, a segunda.

Por outra parte, precisouse quen pode ser «operador de traslados» de forma máis axustada ao regulamento comunitario, seguindo para iso o establecido nel, de forma que o operador será, por regra xeral, o produtor dos residuos, podendo ser outra figura das enumeradas, sempre que se cumpran as condicións recollidas na definición de «operador de traslado». Entre os posibles operadores de traslados encóntrase, en equivalencia á figura de recolledor do regulamento comunitario, o xestor dun almacén de recollida en lugar dos produtores iniciais cando agrupe pequenas cantidades dun mesmo tipo de residuos nun único vehículo, para o seu posterior traslado a unha instalación de tratamento desde o seu almacén. Un exemplo desta situación sería a recollida de aceites industriais usados procedentes de talleres de reparación situados nunha ou varias comunidades autónomas, que se levan temporalmente a un almacén situado noutra comunidade autónoma distinta, á espera do seu traslado a unha instalación de rexeneración situada nunha terceira, neste caso, o operador do traslado desde cada taller ao almacén poderá ser o xestor dese almacén de recollida. Por outro lado, cando o operador sexa un axente ou un negociante, este debe ter sido autorizado por escrito por algún dos operadores anteriores da lista. Mantense unha cláusula de peche en virtude da cal, cando todas as persoas da lista sexan descoñecidas, se considerará operador do traslado a persoa física ou xurídica que estea en posesión dos residuos. Este primeiro capítulo enumera tamén os requisitos xerais dos traslados e a remisión ao réxime de vixilancia, inspección e sanción contido no título VII da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

O capítulo II desenvolve os requisitos comúns a todos os traslados, é dicir, o «contido do contrato de tratamento» e o «documento de identificación».

O contrato de tratamento é unha das pezas esenciais deste réxime xurídico. A existencia deste acordo, que é previo á realización de calquera traslado e que, por regra xeral, dará cobertura a todos os traslados que se prevexa realizar nun determinado período de tempo, supón unha garantía para o correcto tratamento dos residuos. Para estes efectos, no contrato deberá estipularse a cantidade estimada de residuos que se van trasladar, a súa identificación mediante codificación LER, a periodicidade estimada dos traslados, o tratamento a que se van someter os residuos, as condicións de aceptación e as obrigacións das partes en relación coa posibilidade de rexeitamento dos residuos por parte do destinatario.

Non menor é a importancia do «documento de identificación», que acompaña o residuo durante o seu traslado e que permite coñecer en todo momento o tipo de residuo, a súa orixe e destino, o operador do traslado, os datos do transportista e calquera outra circunstancia inherente ao movemento dos residuos. Posúe, por tanto, un papel esencial

para a adecuada rastrexabilidade e para facilitar ás administracións as súas funcións de control, vixilancia e inspección.

Este capítulo regula finalmente o suposto do rexeitamento dos residuos na planta de tratamento a que se trasladou.

O capítulo III, e derradeiro, desenvolve os requisitos específicos e aclara o procedemento electrónico nos casos de traslados que requiren «notificación previa», co obxecto de verificar que os produtores van destinar os residuos ás instalacións adecuadas, con xestores autorizados incluídos no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos e co fin de que poidan, se hai razóns que o xustifican, opoñerse a estes.

O procedemento de notificación previa deseñouse tendo presente a necesidade de lles simplificar e facilitar aos operadores os trámites administrativos, e para iso o prazo que se lles outorga ás administracións para manifestarse é de dez días, de maneira que se no dito prazo non houber pronunciamento, o operador poderá efectuar o traslado. Así mesmo, e co obxectivo tamén de simplificación, prevese que o operador poida efectuar unha notificación xeral cunha vixencia máxima de tres anos para residuos de similares características físicas e químicas que se destinen a unha mesma instalación.

O capítulo termina cos motivos de oposición aos traslados. Entre as causas de oposición a que se refire o artigo 9 encóntrase o suposto de que o traslado non se axuste ao principio de autosuficiencia e proximidade, cando o destino dos residuos sexa a eliminación. A este respecto, indícase no Plan estatal marco de xestión de residuos (Pemar) 2016-2022, aprobado polo Acordo do Consello de Ministros do 6 de novembro de 2015, que as instalacións de tratamento da fracción resto constitúen a Rede integrada de instalacións de eliminación e de valorización de residuos domésticos mesturados que se menciona no artigo 9 da Lei 22/2011, do 28 de xullo. Pola súa vez, recóllese expresamente a redución do prazo de oposición a dous días nos casos de forza maior, accidente ou outras situacións de emerxencia.

A parte final da norma está integrada por seis disposicións adicionais, unha disposición transitoria, unha disposición derogatoria e tres disposicións derradeiras. A disposición adicional primeira establece que todos os trámites previstos neste real decreto se efectuarán por vía electrónica. Para estes efectos, todos os documentos de traslados estarán dispoñibles en formato electrónico e único para todo o territorio do Estado. Igualmente, describe as precisións informáticas oportunas para que se desenvolva correctamente o procedemento electrónico.

Mediante a disposición adicional segunda, lémbrese a necesidade de que o réxime de vixilancia e control de traslado de residuos que establezan as comunidades autónomas no interior do seu territorio sexa coherente coa regulación establecida no Regulamento (CE) n.º 1013/2006, do 14 de xuño, e, en particular, no que respecta á existencia dun documento de identificación que acompañe os residuos nos seus movementos, a notificación previa e a existencia dun contrato de tratamento.

A disposición adicional terceira regula os traslados de residuos entre comunidades autónomas, cando existe un país de tránsito pertencente á Unión Europea e cando o país de tránsito é un terceiro país, en canto ás competencias relativas ás autorizacións e tramitacións de acordo co regulamento comunitario.

A disposición adicional cuarta especifica quen é o produtor inicial dos traslados, no caso dos residuos de construción e demolición, en coherencia coa definición de produtor da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

A disposición adicional quinta establece que será de aplicación a normativa sobre protección de datos naqueles casos en que se xestionen residuos que conteñan datos de carácter persoal.

A disposición adicional sexta prevé a posibilidade de elaborar documentos de traslado específicos en caso de recollida de residuos a múltiples produtores nun mesmo vehículo.

Son tres os anexos que acompañan o real decreto: dous relativos ao contido do documento de identificación (con ou sen notificación previa) e outro que recolle o contido da notificación previa de traslado. A novidade é o anexo relativo ao contido mínimo do

documento de identificación cando non se necesita notificación previa, con intención de avanzar nunha maior harmonización en todo o territorio do Estado.

Esta norma adecúase aos principios de boa regulación establecidos no artigo 129 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas, e, en particular, aos principios de necesidade e eficacia, xa que se pretende mellorar a rastrexabilidade no traslado de residuos e evitar traslados ilícitos que poden poñer en perigo a saúde humana e o ambiente. Considérase que este é o instrumento máis adecuado para a súa regulación, xa que esta materia se regulaba anteriormente nunha norma do mesmo rango e unicamente se introducen precisións no procedemento, fundamentalmente electrónicas, para clarificar e dar seguridade xurídica.

Igualmente, adecúase ao principio de proporcionalidade, na medida en que a norma contén as medidas imprescindibles para o fin que se persegue, exixindo unicamente como requisito adicional que o operador do traslado lle envíe o documento de identificación a través da plataforma «eSIR» á Administración pública de orixe no momento do inicio do traslado en concordancia co procedemento comunitario vixente, de forma que se poida controlar a rastrexabilidade desde o inicio ata o final do proceso.

De acordo co principio de seguridade xurídica, a norma é coherente co resto do ordenamento xurídico nacional e internacional, en canto as modificacións introducidas pretenden mellorar a adecuación do real decreto ao regulamento comunitario e desenvolve o artigo 25 da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

De acordo co principio de transparencia, na elaboración da norma, seguíronse todos os trámites de participación e audiencia que establece a normativa aplicable. De conformidade co principio de eficiencia, redúcense ao máximo as cargas administrativas e racionalízanse os recursos públicos coa completa implantación do procedemento electrónico.

Na elaboración deste real decreto foron consultados os axentes económicos e sociais e os sectores máis representativos potencialmente afectados e a través da Comisión de coordinación en materia de residuos, as comunidades autónomas e cidades de Ceuta e Melilla, así como as entidades locais. Ademais, o proxecto someteuse a consulta do Consello Asesor de Medio Ambiente e ao trámite de participación pública, de acordo co disposto na Lei 27/2006, do 18 de xullo, pola que se regulan os dereitos de acceso á información, de participación pública e de acceso á xustiza en materia de ambiente (incorpora as directivas 2003/4/CE e 2003/35/CE) e na Lei 50/1997, do 27 de novembro, do Goberno.

Este real decreto ten o carácter de lexislación básica de conformidade co disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica e no artigo 149.1.23.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a lexislación básica sobre protección do ambiente, sen prexuízo das facultades das comunidades autónomas de establecer normas adicionais de protección.

Na súa virtude, por proposta da vicepresidenta cuarta do Goberno e ministra para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico, coa aprobación previa da ministra de Política Territorial e Función Pública, de acordo co Consello de Estado e logo de deliberación do Consello de Ministros na súa reunión do día 2 de xuño de 2020,

DISPOÑO:

CAPÍTULO I

Disposicións xerais

Artigo 1. *Obxecto e ámbito de aplicación.*

1. Este real decreto ten por obxecto desenvolver o réxime xurídico dos traslados de residuos que se realizan no interior do territorio do Estado, regulado no artigo 25 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.

2. Esta norma aplícase aos traslados de residuos entre comunidades autónomas para a súa valorización ou eliminación, incluídos os traslados que se producen a instalacións que realizan operacións de tratamento intermedio e de almacenamento.

3. Non teñen a consideración de traslado de residuos as seguintes actividades de transporte destinadas ao depósito inicial de residuos:

a) O transporte de residuos que realizan as empresas de instalación ou mantemento, desde o lugar en que se produciron estes residuos ata as súas propias instalacións, sempre que sexan residuos xerados como consecuencia da súa actividade.

b) No ámbito da loxística inversa, o transporte desde os fogares particulares ata os comercios ou ata as plataformas da distribución, e o transporte desde os comercios ata as plataformas de distribución.

c) O transporte dos residuos por parte dos particulares aos puntos de recollida establecidos polas entidades locais, xestores de residuos autorizados ou calquera dos puntos de recollida indicados na normativa aplicable.

Artigo 2. *Definicións.*

Ademais das definicións contidas na Lei 22/2011, do 28 de xullo, para os efectos deste real decreto entenderase por:

a) «Operador do traslado»: a persoa física ou xurídica que pretende realizar un traslado ou facer que se leve a cabo un traslado de residuos para o seu tratamento, e en quen recae a obrigaçión de notificar o traslado. O operador é algunha das persoas físicas ou xurídicas da seguinte lista, elixidas de acordo coa orde establecida nela:

1.º O produtor inicial do residuo.

2.º O novo produtor do residuo que efectúe operacións de tratamento previo, de mestura ou doutro tipo, que ocasionen un cambio de natureza ou de composición deses residuos.

3.º O xestor dun almacén de recollida en lugar dos produtores iniciais dos residuos, cando agrupa nun mesmo vehículo, pequenas cantidades do mesmo tipo de residuos para levalos ao seu almacén, para o seu posterior traslado a unha instalación de tratamento. O xestor do almacén é tamén o operador dos traslados de residuos que se realizan desde o almacén á instalación de tratamento.

4.º O negociante, previsto na definición do artigo 3.k) da Lei 22/2011, do 28 de xullo, autorizado por escrito por algún dos operadores de traslados, mencionados nos puntos anteriores.

5.º O axente, previsto no artigo 3.l) da Lei 22/2011, do 28 de xullo, autorizado por escrito por algún dos operadores de traslados, mencionados nos puntos 1.º, 2.º e 3.º cando lle encargue a xestión dos residuos.

6.º O posuidor do residuo, nos casos en que os suxeitos anteriores sexan descoñecidos. O sistema de responsabilidade ampliada do produtor que estea en posesión dos residuos poderá ser o operador do traslado, en calidade de posuidor, cando a norma dun determinado fluxo de residuos así o estableza.

Nos residuos de competencia municipal, o operador do traslado será a entidade local. No caso en que a dita competencia se leve a cabo de maneira indirecta a través de calquera das formas previstas na lexislación sobre réxime local, a entidade local poderá autorizar por escrito a empresa que presta o dito servizo para que actúe no seu nome como operador do traslado.

No caso de incumprimento das obrigaçións dos negociantes e axentes como operadores de traslados, o suxeito que os autorizase será o obrigado ao seu cumprimento.

b) «Destinatario do traslado»: a entidade ou empresa que vai realizar o tratamento dos residuos na instalación de destino.

c) «Almacenamento»: as operacións D15 e R13 dos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, respectivamente.

- d) «Tratamento intermedio»: as operacións D13 e D14 e R12 dos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, respectivamente.
- e) «Orixe do traslado»: o lugar desde o que se inicia o traslado de residuos.
- f) «Destino do traslado»: a instalación en que se vai levar a cabo o tratamento dos residuos e onde finaliza o traslado de residuos.
- g) «Documento de identificación»: o documento que identifica e acompaña o residuo durante o seu traslado. O seu contido será o establecido nos anexos I e III.
- h) «Contrato de tratamento de residuos»: o acordo entre o operador e o xestor dunha instalación de tratamento de residuos polo que este se compromete a tratar os residuos unha vez que se aceptaron, e no cal se establecen, cando menos, as especificacións dos residuos, as condicións do traslado e as obrigacións das partes cando se presenten incidencias, en particular, no caso de que o destinatario rexeite o residuo.
- i) «Repositorio de traslados»: o lugar único e compartido onde se almacenan as notificacións previas e os documentos de identificación das diferentes fases do procedemento de traslados, que permite garantir a rastrexabilidade e facilitar o control dos traslados de residuos, e que estará accesible ás autoridades competentes das comunidades autónomas e a outros organismos competentes de inspección, vixilancia e control.
- j) «eSIR»: o Sistema de información de residuos que inclúe, entre outros, o Rexistro de Producción e Xestión de Residuos do artigo 39 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, as memorias anuais dos xestores e o repositorio de traslados e que permite a gravación, validación e intercambio electrónico de información, incluídos os documentos relativos ao procedemento de traslados.

Artigo 3. *Requisitos xerais dos traslados.*

1. Son requisitos aplicables a todos os traslados de residuos regulados neste real decreto, os seguintes:

a) Dispoñer, con carácter previo ao inicio dun traslado, dun contrato de tratamento segundo se establece no artigo 2.h). No caso dos residuos que se trasladen entre dúas instalacións de tratamento que sexan xestionadas pola mesma entidade xurídica, este contrato poderase substituír por unha declaración da dita entidade que inclúa, cando menos, o contido especificado no artigo 5. Quedan excluídas da subscripción do contrato de tratamento, as entidades locais que actúan como operadores do traslado, cando trasladan residuos ás súas propias instalacións de valorización ou eliminación.

Nos traslados dos residuos desde os produtores ao almacén, previstos no artigo 2.a).3.º, o contrato de tratamento establecerase entre o produtor e o xestor do almacén e incluírá a obrigaición do xestor do almacén de dispoñer dos contratos de tratamento oportunos para o adecuado tratamento dos residuos recollidos, con indicación da operación de tratamento a que se someterá no destino.

b) Que os residuos vaian acompañados dun documento de identificación desde a orixe ata a súa recepción na instalación de destino.

2. Ademais dos requisitos establecidos no punto anterior, quedan sometidos ao requisito de notificación previa ao traslado:

- a) Os traslados de residuos, perigosos e non perigosos, destinados a eliminación;
- b) Os traslados de residuos perigosos, de residuos domésticos mesturados identificados co código LER 20 03 01 e os que regulamentariamente se determinen, destinados a valorización.

3. Quedan excluídos do requisito de notificación previa os traslados de residuos destinados expresamente a análise de laboratorio para avaliar as súas características físicas ou químicas ou para determinar a súa idoneidade para operacións de valorización ou eliminación, aínda que deberán ir acompañados do documento de identificación

indicado no anexo III. A cantidade de tales residuos determinarase en función da cantidade mínima que sexa razoablemente necesaria para facer a análise en cada caso.

4. No caso de que o traslado sexa de residuos que teñan a consideración de mercadoría perigosa, o transporte realizarase de acordo coa lexislación vixente en materia de transporte de mercadorías perigosas por estrada, ferrocarril, vía aérea ou vía marítima.

Artigo 4. *Vixilancia, control, inspección e réxime sancionador.*

A vixilancia, control e inspección dos traslados de residuos, así como a sanción das infraccións do establecido neste real decreto efectuarase de conformidade co disposto no título VII da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

CAPÍTULO II

Requisitos comúns a todos os traslados

Artigo 5. *Contido do contrato de tratamento de residuos.*

O contrato de tratamento de residuos conterá os seguintes aspectos:

- a) Identificación da instalación de orixe dos residuos e da instalación de destino dos traslados.
- b) Cantidade de residuos que se vaian trasladar.
- c) Identificación dos residuos mediante a súa codificación LER.
- d) Periodicidade estimada dos traslados.
- e) Tratamento a que se van someter os residuos, de conformidade cos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo.
- f) Calquera outra información que sexa relevante para o adecuado tratamento dos residuos.
- g) Condicións de aceptación dos residuos.
- h) Obrigacións das partes en relación coa posibilidade de rexeitamento dos residuos por parte do destinatario (devolución a orixe ou traslado a outra planta de tratamento).

Artigo 6. *Documento de identificación.*

1. No caso de traslados de residuos que non requiren notificación previa, antes de iniciar o traslado, o operador cubrirá o documento de identificación de conformidade co anexo III e de acordo coas previsións do contrato de tratamento, e entregarlle unha copia dese documento de identificación ao transportista para a identificación dos residuos durante o traslado. Nos traslados de residuos de competencia municipal que non requiren notificación previa, o documento de identificación poderá ter validez trimestral.

Cando os residuos cheguen á instalación de destino, o xestor da instalación entregarlle ao transportista unha copia do documento de identificación asinada polo destinatario coa data de entrega dos residuos e a cantidade recibida. O xestor da instalación disporá como máximo dun prazo de trinta días desde a entrega dos residuos para remitirle ao operador o documento de identificación completo coa data de aceptación ou rexeitamento do residuo, de conformidade co previsto no contrato de tratamento.

O operador do traslado e os xestores que interveñen no traslado, incluído o transportista, incorporarán a información aos seus arquivos cronolóxicos e conservarán durante, cando menos tres anos, unha copia do documento de identificación asinada polo destinatario en que conste a entrega e aceptación dos residuos.

2. No caso dos traslados de residuos que requiren notificación previa, antes de iniciar o traslado, o operador cubrirá o documento de identificación nos termos do anexo I (puntos 1 a 9) e de acordo coas previsións do contrato de tratamento. A continuación, o operador presentaráo, antes de iniciarse o traslado, á comunidade autónoma de orixe, que o remitirá ao «eSIR» para incorporalo ao repositorio de traslados. O operador entregará unha copia en formato dixital ou en papel do documento presentado ao transportista para a

identificación dos residuos durante o traslado e o «eSIR» distribuíralles unha copia á comunidade autónoma de destino e ao xestor da instalación de destino.

Cando os residuos cheguen á instalación de destino, o xestor da instalación entregarlle ao transportista unha copia do documento de identificación asinado polo xestor desa instalación, no cal se fará constar a data de entrega dos residuos e a cantidade recibida. O transportista incorporará esta información ao seu arquivo cronolóxico e conservará a copia do documento de identificación durante, cando menos, tres anos.

O xestor da instalación de destino disporá, como máximo, dun prazo de trinta días desde a entrega dos residuos para remitirle ao órgano competente da comunidade autónoma de destino o documento de identificación asinado polo xestor da dita instalación. O documento de identificación cubrirase coa información relativa á aceptación do residuo de conformidade co anexo I, punto 10, e incluírá a data de aceptación ou rexeitamento do residuo. A comunidade autónoma de destino remitiralle ao «eSIR» para a súa incorporación ao repositorio de traslados. O sistema de información «eSIR» enviaralle á comunidade autónoma de orixe unha copia deste documento de identificación e outra copia del en formato pdf co código seguro de verificación ao xestor da instalación de destino e este último remitírallo ao operador.

O operador do traslado e o xestor que intervéñen no traslado incorporarán a información ao seu arquivo cronolóxico e conservarán unha copia do documento de identificación en que conste a entrega e a aceptación dos residuos, durante, cando menos, tres anos.

3. No caso de residuos municipais mesturados, identificados co código LER 20 03 01, xestionados polas entidades locais de maneira directa ou indirecta, seguirase o procedemento establecido no punto anterior. Neste caso, para varios traslados nos que coincidan a orixe e o destino, o operador poderá emitir un documento único de identificación coa cantidade prevista que se vaia trasladar nun mes por vehículo. O dito documento terá validez ata que as sucesivas cantidades entregadas á instalación de destino alcancen a prevista no documento de identificación e, como máximo, dun mes.

A información relativa ás cantidades de residuo que se pesen en cada unha das entregas á instalación de destino incorporárase ao arquivo cronolóxico do xestor da instalación de destino. Os documentos de identificación gardaranse durante, cando menos, tres anos.

Finalizado o período de validez, o xestor da instalación de destino incorporará a cantidade efectivamente trasladada ao punto 10 do documento de identificación e remitírallo ao órgano competente da comunidade autónoma de destino para continuar co procedemento establecido no punto anterior.

4. O documento de identificación completo recibido polo operador constitúe a acreditación documental da entrega de residuos para o seu tratamento prevista no artigo 17 da Lei 22/2011, do 28 de xullo. O operador entregarlle de forma inmediata unha copia ao produtor ou posuidor cando estes non sexan operadores.

Artigo 7. *Rexeitamento dos residuos.*

1. Cando os residuos fosen rexeitados polo destinatario, de acordo co previsto no contrato de tratamento, o operador poderá:

- a) Devolver o residuo ao lugar de orixe acompañado do documento de identificación coa indicación da devolución do residuo, ou
- b) Enviar os residuos a outra instalación de tratamento. Este traslado deberá ir acompañado dun novo documento de identificación. O operador deste novo traslado será o operador do traslado inicial.

2. Cando os traslados de residuos requiran notificación previa e o destinatario rexeite o residuo, actuará de acordo co procedemento establecido nos artigos 6.2 e 8:

- a) No caso do punto 1.a), o operador do traslado inicial confirmaralles, a través do «eSIR», ás comunidades autónomas de orixe e destino a recepción en orixe do residuo rexeitado.

b) No caso do punto 1.b), o operador do traslado inicial deberá presentarlle á comunidade autónoma onde está actualmente o residuo unha nova notificación correspondente ao novo traslado. A comunidade autónoma de orixe do primeiro traslado poderá consultar no «eSIR» a información sobre o novo traslado.

CAPÍTULO III

Requisitos específicos

Artigo 8. *Notificación previa de traslado.*

1. Os operadores dos traslados mencionados no artigo 3.2 presentarán, na comunidade autónoma de orixe, unha notificación previa co contido especificado no anexo II. Esta presentación realizarase, cando menos, dez días antes de que se leve a cabo o traslado. A comunidade autónoma de orixe remitiralla ao «eSIR», onde se validará fronte ao Rexistro de Produción e Xestión de Residuos, se incorporará ao repositorio de traslados e se lle remitirá á comunidade autónoma de destino. Unha vez validado, a comunidade autónoma de orixe entregarálle ao operador un xustificante de recepción.

A partir da data da xustificación de recepción, as comunidades autónomas de orixe e destino disporán de dez días para manifestar a súa oposición ao traslado nos termos do artigo 9.1.

A notificación poderá servir para múltiples traslados sempre que os residuos teñan características físicas e químicas similares e se trasladen ao mesmo destinatario e á mesma instalación. Esta notificación denominarase notificación xeral, e presentarase, cando menos, dez días antes do primeiro traslado e terá un prazo de vixencia máximo de tres anos.

2. Deberá efectuarse unha nova notificación cando se trasladase a cantidade de residuos notificada, cando se produza algún cambio nos aspectos mencionados no punto anterior, ou cando transcorrese o prazo de vixencia previsto.

3. Cando os residuos se destinen a unha operación de almacenamento D15 ou R13, na notificación previa deberá constar tamén a instalación de valorización ou eliminación a que se destina posteriormente o residuo. No caso de que este destino posterior sexa outro almacenamento, tamén deberá indicarse a instalación de valorización ou eliminación subseguinte. Nos traslados de residuos non se permitirán máis de dous almacenamentos sucesivos.

Cando os residuos se destinen a unha instalación de tratamento intermedio D13, D14 ou R12, na notificación previa deberá constar a instalación de valorización ou eliminación subseguinte.

4. O operador poderá efectuar o traslado se, transcorridos dez días desde a data do xustificante de recepción que a comunidade autónoma de orixe lle entrega ao operador, os órganos competentes das comunidades autónomas de orixe e de destino non solicitasen información ou documentación complementaria, emenda de erros, ou non manifestasen a súa oposición ao traslado, de conformidade co establecido no artigo 9.

5. O operador gardará as notificacións previas durante, cando menos, tres anos desde que finalice a súa vixencia.

Artigo 9. *Oposición ao traslado.*

1. No prazo máximo de dez días desde a data do xustificante de recepción que a comunidade autónoma de orixe lle entrega ao operador, os órganos competentes das comunidades autónomas de orixe e destino poderán opoñerse ao traslado, alegando algunha das causas previstas no artigo 25 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, e desenvolverlas nos seguintes puntos 2 e 3, motivando esta decisión. Nos supostos de traslados urxentes motivados por razóns de forza maior, accidentes ou outras situacións de emerxencia, este prazo reducirase a dous días.

O prazo de dez días poderá suspenderse se os órganos competentes das comunidades autónomas solicitan información, documentación complementaria ou emenda de erros, cos efectos previstos no artigo 22 da Lei 39/2015, do 1 de outubro, do procedemento administrativo común das administracións públicas. A Administración solicitante informará sobre iso o órgano competente da outra comunidade autónoma afectada.

Se algún dos órganos competentes das comunidades autónomas se opón ao traslado comunicarllo ao operador e, a través do «eSIR», ao órgano competente da outra comunidade autónoma afectada.

2. A autoridade competente da comunidade autónoma poderá opoñerse aos traslados de residuos destinados a eliminación cando:

a) O traslado ou a eliminación previstos non se axusten á normativa vixente en materia de protección do ambiente, de orde pública, de seguridade pública ou de protección da saúde.

b) O traslado ou a eliminación previstos non se axusten ao disposto na Lei 22/2011, do 28 de xullo, especialmente no seu artigo 9, relativo ao principio de autosuficiencia e proximidade, e no artigo 14, sobre plans e programas de xestión de residuos, tendo en conta as circunstancias xeográficas ou a necesidade de contar con instalacións especializadas para determinados tipos de residuos porque:

1.º A instalación da rede integrada estatal de instalacións de eliminación, prevista no artigo 9 da Lei 22/2011, do 28 de xullo, non sexa a máis próxima ao lugar onde se xerou o residuo.

2.º O residuo deba eliminarse nunha instalación especializada, e que nesa instalación teñan que eliminarse residuos procedentes dunha orixe máis próxima e aos que a Administración competente dese prioridade.

3.º Os traslados, en caso de producírense, non se axusten aos plans de xestión de residuos.

c) Os residuos sexan tratados en instalacións recollidas no texto refundido da Lei de prevención e control integrados da contaminación aprobado polo Real decreto lexislativo 1/2016, do 16 de decembro, pero que non aplican técnicas que garantan o mesmo nivel de emisións que as mellores técnicas dispoñibles definidas no artigo 3.12 do dito texto refundido, de conformidade coa autorización ambiental integrada de que dispoña a instalación.

d) Sexan residuos domésticos mesturados procedentes de fogares, identificados co código LER 20 03 01.

3. A autoridade competente da comunidade autónoma poderá opoñerse aos traslados de residuos destinados a valorización dos indicados no artigo 3.2.b), cando:

a) O traslado ou a valorización previstos non se axusten ao disposto na Lei 22/2011, do 28 de xullo, en particular ao seu artigo 7 sobre protección da saúde humana e o ambiente, ao artigo 8 sobre xerarquía de residuos, ao artigo 14 sobre plans e programas de xestión de residuos, e ao artigo 27 sobre autorización das operacións de valorización dos residuos.

b) O traslado ou a valorización previstos non se axusten ás disposicións legais e regulamentarias nacionais en materia de protección do ambiente, orde pública, seguridade pública ou protección da saúde.

c) Os residuos en cuestión non sexan tratados de acordo cos plans de xestión de residuos elaborados en virtude do artigo 14 sobre plans e programas de xestión de residuos da Lei 22/2011, do 28 de xullo, co fin de garantir o cumprimento dos obxectivos establecidos en materia de valorización ou reciclaxe na lexislación comunitaria e nacional.

d) Así mesmo, no caso de residuos municipais destinados a instalacións de incineración clasificadas como valorización, de acordo co artigo 3.2.b) poderá alegarse como causa de oposición:

1.º Que os traslados, en caso de producírense, teñan como consecuencia que os residuos producidos na comunidade autónoma de destino tivesen que ser eliminados.

2.º Que os traslados, en caso de producírense, teñan como consecuencia que os residuos da comunidade autónoma de destino tivesen que ser tratados de maneira que non fose compatible cos seus plans de xestión de residuos.

4. Cando se produzan traslados de residuos a instalacións que realizan operacións de tratamento intermedio (D13, D14 e R12) ou de almacenamento (D15 ou R13), os órganos competentes das comunidades autónomas de orixe e destino valorarán a súa posible oposición ao traslado polos motivos recollidos nos puntos 2 e 3 en relación coas operacións e instalacións de tratamento intermedio ou de almacenamento, así como en relación coas operacións e instalacións de tratamento posteriores.

5. As decisións que adopten as comunidades autónomas en aplicación dos puntos 2 e 3 serán motivadas, notificadas á Comisión de coordinación en materia de residuos e non poderán ser contrarias ao Plan estatal marco de xestión de residuos (Pemar) 2016-2022, aprobado polo Acordo do Consello de Ministros do 6 de novembro de 2015.

A Comisión de coordinación en materia de residuos prestará especial atención a unha interpretación e aplicación coherentes en todo o territorio nacional dos motivos de oposición ao traslado e proporá, se é o caso, a adopción de acordos que garantan este obxectivo.

6. Contra a oposición ao traslado do órgano competente poderase recorrer nos termos previstos na Lei 39/2015, do 1 de outubro.

Disposición adicional primeira. *Tramitación electrónica do procedemento de traslados.*

1. Os trámites regulados neste real decreto realizaranse por vía electrónica mediante documentos estandarizados para todo o territorio do Estado, cuxo contido se adecuará ao establecido neste real decreto.

As administracións públicas publicarán nos seus portais web os esquemas do intercambio electrónico de datos e a descrición detallada do procedemento electrónico.

As comunidades autónomas deberán optar por que a tramitación electrónica do procedemento de traslado detallado nos artigos 6, 8 e 9 se realice a través da sede electrónica do Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico ou a través da súa propia sede electrónica, e informarán os usuarios da opción adoptada. O Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico porá á disposición das comunidades autónomas, que así o indicasen, o procedemento electrónico para que os seus operadores poidan tramitar a través da sede electrónica do ministerio os documentos do procedemento de traslado de residuos de conformidade co establecido neste real decreto.

2. A presentación dos documentos electrónicos, perante os órganos competentes das comunidades autónomas, poderá ser efectuada polas persoas ou entidades habilitadas para a presentación electrónica de documentos en representación de terceiros, nos termos establecidos no Real decreto 1671/2009, do 6 de novembro, polo que se desenvolve parcialmente a Lei 11/2007, do 22 de xuño, de acceso electrónico dos cidadáns aos servizos públicos, e nos establecidos, no momento da súa entrada en vigor, nos artigos 6 e 7 da Lei 39/2015, do 1 de outubro.

Disposición adicional segunda. *Movimentos de residuos no interior dunha comunidade autónoma.*

O réxime de vixilancia e control do traslado de residuos que apliquen as comunidades autónomas no interior do seu territorio, deberá ter en conta a coherencia co réxime comunitario de traslados de residuos establecido no Regulamento (CE) n.º 1013/2006, do 14 de xuño de 2006, en particular, no que respecta ao documento de identificación, ao contrato de tratamento de residuos, así como á notificación previa nos supostos do artigo 3.2, para os efectos da oposición ao seu tratamento na comunidade autónoma

cando careza de instalacións adecuadas no seu territorio ou se previsa nos seus plans de residuos unha solución alternativa ao seu tratamento neste.

As comunidades autónomas enviarán informe á Comisión de Coordinación en materia de residuos do réxime de vixilancia e control que establezan no seu territorio, así como remitirán ao Ministerio para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico a información necesaria para cumprir coas obrigacións de información derivadas do Regulamento (CE) n.º 1013/2006, do 14 de xuño de 2006, en relación cos traslados transfronteirizos.

Disposición adicional terceira. *Traslados de residuos con tránsito por outro país.*

1. Os traslados de residuos entre comunidades autónomas con tránsito por outro país comunitario ou por un terceiro país rexeranse polo disposto no Regulamento (CE) n.º 1013/2006, do 14 de xuño de 2006.

2. As competencias para a autorización e tramitación destes traslados corresponderanlle ao ministerio competente en materia de ambiente, en aplicación do artigo 12.3.c) da Lei 22/2011, do 28 de xullo, cando o país de tránsito non pertenza á Unión Europea, e corresponderanlles ás comunidades autónomas, en aplicación do artigo 12.4.d) da Lei 22/2011, do 28 de xullo, cando o país de tránsito pertenza á Unión Europea.

Disposición adicional cuarta. *Produtor inicial nos traslados de residuos de construción e demolición.*

No caso de traslados de residuos de construción e demolición, terá a consideración de produtor inicial o posuidor de residuos definido no artigo 2.f) do Real decreto 105/2008, do 1 de febreiro, polo que se regula a produción e xestión dos residuos de construción e demolición.

Disposición adicional quinta. *Protección de datos persoais na xestión de residuos.*

Na xestión de residuos que conteñan datos persoais, este real decreto aplicarase sen prexuízo da Lei orgánica 3/2018, do 5 de decembro, de protección de datos persoais e garantía dos dereitos dixitais; do Regulamento (UE) 2016/679 do Parlamento Europeo e do Consello, do 27 de abril de 2016, relativo á protección das persoas físicas no que respecta ao tratamento de datos persoais e á libre circulación destes datos e polo que se derroga a Directiva 95/46/CE (Regulamento xeral de protección de datos) e demais normativa aplicable na materia.

Disposición adicional sexta. *Recollida a múltiples produtores.*

O director xeral de Calidade e Avaliación Ambiental poderá establecer, en colaboración coas comunidades autónomas, documentos de traslado específicos en caso de recollida de residuos a múltiples produtores nun mesmo vehículo.

Disposición transitoria única. *Réxime transitorio do procedemento de traslados.*

1. As administracións públicas competentes adaptarán o procedemento e os documentos de traslado ao previsto neste real decreto no prazo dun ano desde a súa entrada en vigor. En canto se produce esta adaptación, seguiranse utilizando os documentos de traslado existentes, que deberán estar dispoñibles nas páxinas web das administracións públicas competentes.

2. Mentres non se leve a cabo a tramitación electrónica prevista na disposición adicional primeira, os prazos previstos no artigo 8 computaranse desde a data de recepción da notificación previa polos órganos competentes das comunidades autónomas de orixe e de destino; cando as datas de recepción non coincidan, o prazo computarase a partir da máis tardía. Para estes efectos, os órganos competentes das comunidades autónomas remitirán un xustificante de recepción ao operador, en que constará a data de recepción.

Disposición derogatoria única. *Derogación normativa.*

1. Quedan derogadas todas aquelas disposicións que se opoñan, contradigan ou resulten incompatibles co disposto neste real decreto e, en particular, o Real decreto 180/2015, do 13 de marzo, polo que se regula o traslado de residuos no interior do territorio do Estado.

2. Non obstante, continúan en vigor os anexos e os seguintes artigos do Regulamento para a execución da Lei 20/1986, básica de residuos tóxicos e perigosos, aprobado polo Real decreto 833/1988, do 20 de xullo: 6, 7, 13, 14, 15, 22.1, 27, 28, 31, 45.

Disposición derradeira primeira. *Títulos competenciais.*

Este real decreto ten o carácter de lexislación básica de conformidade co disposto no artigo 149.1.13.^a da Constitución española, que lle atribúe ao Estado a competencia sobre bases e coordinación da planificación xeral da actividade económica, e no artigo 149.1.23.^a da Constitución, que lle atribúe ao Estado a lexislación básica sobre protección do ambiente, sen prexuízo das facultades das comunidades autónomas de estableceren normas adicionais de protección.

Disposición derradeira segunda. *Autorización para a actualización dos anexos.*

Autorízase a ministra para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico para actualizar os anexos deste real decreto mediante orde ministerial.

Disposición derradeira terceira. *Entrada en vigor.*

O presente real decreto entrará en vigor o 1 de xullo seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

Dado en Madrid o 2 de xuño de 2020.

FELIPE R.

A vicepresidenta cuarta do Goberno e ministra
para a Transición Ecolóxica e o Reto Demográfico,
TERESA RIBERA RODRÍGUEZ

ANEXO I

Contido do documento de identificación con notificación previa

1. Número de documento de identificación ¹.
2. Número de notificación previa ¹.
3. Data de inicio do traslado.
4. Información relativa ao operador do traslado:
 - a) Nome ou razón social.
 - b) NIF.
 - c) Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - d) Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - e) Número de inscrición no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos ².
 - f) Tipo de operador ³.
 - g) Número de identificación ambiental (NIMA) ².

5. Información relativa á orixe do traslado ⁴:
 - a) Información do centro produtor ou posuidor de residuos ou da instalación orixe do traslado:
 - 1.º Nome ou razón social do centro ou instalación.
 - 2.º NIF ⁵.
 - 3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 5.º Número de identificación ambiental (NIMA)² do centro produtor ou da instalación.
 - 6.º Código de actividades económicas (CNAE).
 - b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento, en caso de que a orixe do traslado sexa unha instalación de tratamento de residuos:
 - 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º NIF.
 - 3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - 5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos².
 - 6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
6. Información relativa ao destino do traslado:
 - a) Información da instalación destino:
 - 1.º Nome ou razón social da instalación.
 - 2.º NIF do titular da autorización.
 - 3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 5.º Número de identificación ambiental (NIMA)^{2 da} instalación de tratamento.
 - 6.º Operación de tratamento a que se van someter os residuos de acordo cos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados ⁶.
 - b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento na instalación de destino:
 - 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º NIF.
 - 3.º Enderezo do domicilio social: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - 5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
7. Características do residuo que se traslada:
 - a) Código do residuo de acordo coa lista europea de residuos (LER), establecida na Decisión 2000/532/CE da Comisión, do 3 de maio de 2000.
 - b) Descrición do residuo.
 - c) Cantidade de residuos que se transportan en kg.
 - d) No caso de residuos perigosos, indicación das características de perigosidade de acordo co anexo III da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados.

8. Información relativa aos transportistas que interveñen no traslado:
 - a) Nome ou razón social.
 - b) Enderezo do domicilio social: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - c) NIF.
 - d) Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - e) Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - f) Número de identificación ambiental (NIMA) ².
9. Outras informacións:

Se é o caso, o sistema de responsabilidade ampliada do produtor que decide a instalación de destino.

10. Información sobre a aceptación do residuo:
 - a) Data de entrega dos residuos.
 - b) Cantidade recibida en kg.
 - c) Información datada sobre a aceptación ou o rexeitamento dos residuos
 - d) En caso de rexeitamento dos residuos, se se opta pola devolución á instalación de orixe, indicárase coa data do novo traslado.

Notas explicativas:

¹ N.º de documento de identificación e n.º de notificación previa: datos obrigatorios unicamente para os traslados sometidos ao requisito de notificación previa de traslado.

² Datos obrigatorios unicamente para as persoas físicas ou xurídicas que teñan obrigación de estar inscritas no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.

³ Tipo de operador de acordo co previsto no artigo 2.a).

⁴ Información relativa á orixe do traslado: cando os traslados se refiran a residuos recollidos desde contedor ou porta a porta, directa ou indirectamente pola entidade local, a información relativa á orixe serán os datos da entidade local.

⁵ NIF do produtor, do posuidor ou do titular da autorización da instalación de tratamento.

⁶ Operación de tratamento: indicárase coa codificación asignada na inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.

⁷ No caso de traslados de residuos a laboratorios de análises, indicárase exclusivamente a información do dito laboratorio.

⁸ N.º de documento de identificación: dato obrigatorio para os traslados non sometidos ao requisito de notificación previa.

ANEXO II

Contido da notificación previa de traslado

1. Número de notificación ¹.
2. Tipo de notificación:
 - a) Individual.
 - b) Múltiple.
3. Data prevista do primeiro traslado.
4. Período que abrangue a notificación.
5. Frecuencia con que se realizarán os traslados.
6. Información relativa ao operador do traslado:
 - a) Nome ou razón social.
 - b) NIF.
 - c) Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - d) Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - e) Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².

- f) Tipo de operador ³.
- g) Número de identificación ambiental (NIMA) ².
- 7. Información relativa á orixe do traslado ⁴:
 - a) Información do centro produtor ou posuidor de residuos ou da instalación orixe do traslado:
 - 1.º Nome ou razón social do centro ou instalación.
 - 2.º NIF ⁵.
 - 3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Código de actividades económicas (CNAE).
 - 5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ² do centro produtor ou da instalación.
 - b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento, no caso de que a orixe do traslado sexa unha instalación de tratamento de residuos:
 - 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º NIF.
 - 3.º Enderezo do domicilio social: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - 5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
- 8. Información relativa ao destino do traslado:
 - a) Información da instalación de destino:
 - 1.º Nome ou razón social da instalación.
 - 2.º NIF do titular da autorización da instalación.
 - 3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 4.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 5.º Número de identificación ambiental (NIMA) ² da instalación de tratamento
 - 6.º Operación de tratamento a que se van someter os residuos de acordo cos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados ⁶.
 - b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento na instalación de destino:
 - 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º Enderezo do domicilio social: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.
 - 3.º NIF.
 - 4.º Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.
 - 5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².
 - 6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
- 9. Información sobre o residuo que se traslada:
 - a) Codificación do residuo de acordo coa lista europea de residuos (LER), establecida na Decisión 2000/532/CE da Comisión, do 3 de maio de 2000.
 - b) Descrición do residuo.
 - c) Cantidade total de residuos que se prevé transportar en kg.
 - d) No caso de residuos perigosos, indicación das características de perigosidade, de acordo co anexo III da Lei 22/2011, do 28 de xullo.

10. Información relativa aos tratamentos posteriores, en caso de que o destino sexa unha operación de almacenamento ou de tratamento intermedio ⁶:

a) Información da instalación de destino:

1.º Nome ou razón social da instalación de tratamento de residuos incluído o almacenamento.

2.º NIF do titular da autorización da instalación.

3.º Enderezo: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.

4.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².

5.º Número de identificación ambiental (NIMA)² da instalación de tratamento.

6.º Operación de tratamento a que se destina o residuo, de acordo cos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados ⁵.

b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento na instalación de destino.

1.º Nome ou razón social.

2.º Enderezo do domicilio social: rúa, municipio, provincia, comunidade autónoma, país.

3.º NIF.

4.º Datos de contacto: teléfono, fax, correo electrónico.

5.º Número de inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos ².

6.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².

Notas explicativas:

¹ N.º de documento de identificación e n.º de notificación previa: datos obrigatorios unicamente para os traslados sometidos ao requisito de notificación previa de traslado.

² Datos obrigatorios unicamente para as persoas físicas ou xurídicas que teñan obrigación de estar inscritas no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.

³ Tipo de operador de acordo co previsto no artigo 2.a).

⁴ Información relativa á orixe do traslado: cando os traslados se refiran a residuos recollidos desde contedor ou porta a porta, directa ou indirectamente pola entidade local, a información relativa á orixe será os datos da entidade local

⁵ NIF do produtor, do posuidor ou do titular da autorización da instalación de tratamento.

⁶ Operación de tratamento: indicarse coa codificación asignada na inscrición no Rexistro de Produción e Xestión de Residuos.

⁷ No caso de traslados de residuos a laboratorios de análises, indicarse exclusivamente a información do dito laboratorio.

⁸ N.º de documento de identificación: dato obrigatorio para os traslados non sometidos ao requisito de notificación previa.

ANEXO III

Contido do documento de identificación sen notificación previa

1. Número de documento de identificación ⁸.

2. Data de inicio do traslado.

3. Información relativa ao operador do traslado:

a) Nome ou razón social.

b) NIF.

c) Número de identificación ambiental (NIMA) ².

d) Tipo de operador ³.

4. Información relativa á orixe do traslado ⁴:

a) Información do centro produtor ou posuidor de residuos ou da instalación de orixe do traslado.

1.º Nome ou razón social do centro ou instalación.

- 2.º NIF ⁵.
- b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento, en caso de que a orixe do traslado sexa unha instalación de tratamento de residuos indicárase a información da empresa que realizou as operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento:
- 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º NIF.
 - 3.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
5. Información relativa ao destino do traslado:
- a) Información da instalación de destino.
- 1.º Nome ou razón social da instalación.
 - 2.º NIF do titular da autorización.
 - 3.º Número de identificación ambiental (NIMA) ² da instalación de tratamento.
 - 4.º Operación de tratamento a que se van someter os residuos de acordo cos anexos I e II da Lei 22/2011, do 28 de xullo, de residuos e solos contaminados ⁶.
- b) Información da empresa autorizada para realizar operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento na instalación de destino. En caso de que a orixe do traslado sexa unha instalación de tratamento de residuos, indicárase a información da empresa que realizou as operacións de tratamento de residuos, incluído o almacenamento:
- 1.º Nome ou razón social.
 - 2.º NIF.
 - 3.º Número de identificación ambiental (NIMA) ².
6. Características do residuo que se traslada:
- a) Código do residuo de acordo coa lista europea de residuos (LER), establecida na Decisión 2000/532/CE da Comisión, do 3 de maio de 2000.
- b) Cantidade de residuos que se transportan en kg.
7. Información relativa aos transportistas que interveñen no traslado:
- a) Nome ou razón social.
 - b) NIF.
 - c) Número de identificación ambiental (NIMA) ².
8. Información sobre a aceptación do residuo:
- a) Data de entrega dos residuos.
 - b) Cantidade recibida en kg.
 - c) Información datada sobre a aceptación ou o rexeitamento dos residuos.
 - d) En caso de rexeitamento dos residuos, se se opta pola devolución á instalación de orixe, indicárase a data do novo traslado ⁷.

9. Outras informacións:

Identificación do sistema de responsabilidade ampliada do produtor que, se é o caso, organiza o traslado.

Notas explicativas:

¹ N.º de documento de identificación e n.º de notificación previa: datos obrigatorios unicamente para os traslados sometidos ao requisito de notificación previa de traslado.

² Datos obrigatorios unicamente para as persoas físicas ou xurídicas que teñan obrigación de estar inscritas no Rexistro de Producción e Xestión de Residuos.

³ Tipo de operador de acordo co previsto no artigo 2.a).

⁴ Información relativa á orixe do traslado: cando os traslados se refiran a residuos recollidos desde contedor ou porta a porta, directa ou indirectamente pola entidade local, a información relativa á orixe serán os datos da entidade local.

⁵ NIF do produtor, do posuidor ou do titular da autorización da instalación de tratamento.

⁶ Operación de tratamento: indicarse coa codificación asignada na inscrición no Rexistro de produción e xestión de residuos.

⁷ No caso de traslados de residuos a laboratorios de análises, indicarse exclusivamente a información do dito laboratorio.»

⁸ N.º de documento de identificación: dato obrigatorio para os traslados non sometidos ao requisito de notificación previa.